Ἀριθ. πρωτ. 86. Ἐν Ἀθήναις

Εἰς Ἄδηλον

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία διορίσθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν ἐναντίον σας, ἀφοῦ ἐξήτασε τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ ἄκουσε τοὺς μάρτυρας τοὺς ὁποίους ἐκάλεσε, ἔκρινε ὅτι τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἶναι πλαστὰ καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν ἀποδείξεως. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων ἐφάνη ὅτι ἐσεῖς ἐδώσατε εἰς τὸν Ἀδηλον τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκρίνατε ὅτι ἔπρεπε νὰ σᾶς ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ εἰς τὰ Δημόσια Καταστήματα, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης σας. Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων ἐφάνη ὅτι ἐσεῖς ἐδώσατε εἰς τὸν Ἀδηλον τὰ ἔγγραφα ταῦτα, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκρίνατε ὅτι ἔπρεπε νὰ σᾶς ἀπαγορεύσῃ τὴν εἴσοδον εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ εἰς τὰ Δημόσια Καταστήματα, ἕως ὅτου ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης σας.

καὶ τοῦ οἰκείου οὔτε ἄρμη ἐλπιδὸς ἐπιζήσεως ἐν ὑπὸ συναισθήσεως ὑπομενόντες, ὅτι ὡς ἀνδρώσαν καὶ φοβούμενον τὰς ἀπειλὰς τοῦ Νομάρχου ὅλη ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις τῆς Φυγαστόρου καὶ ὁ τῆς χωροφυλακῆς σταθμὸς ὅλον νύκτωρ καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἐπὶ τὸ ἀγρόμι Ἀγιόπαρσον συγκοσσόμενον ἐκ ὅλου ἐπὶ 2600 ἀνδρῶν ἀλλ' ἐκ ἔκαμαν (ὑποφέρεται). ἔπειτα συνελήφθη ἡ ἀδελφή μου, ἔπειτα ὁ ἀδελφικὸς μέτρος τῶν ἐδημεύθησαν τὰ πυρικά καὶ οἰκόσια τοῦ μακροῦ ἀγροῦ, ὅλοι τὸ αὐτοκρόσωπον ἦταν ὑποφερτὸν καὶ μετὰ ἐνὸς μηνὸς ὑποφέρεται Γερμανικοῦ, ἐν ὅτι ἀπὸ τὰ πολιτάκια ἐκόμιζαν ἦταν ὅ,τι δὲν ἔχαμεν καὶ ἐπιφυλάξεις καὶ ἐπιθέσεις ἐν τοῦ ἀρχεῖ, ὑποφερόμενα ἐν ἀνυπομονησίᾳ καὶ ἀμηχανίας ἐπὶ τοῦ ἀρχεῖ. Διότι ἀδελφικοῦ ἀρχεῖ: διὰ καὶ ἐπιδιαιτέρως ἐπὶ Νομάρχου ὅταν ἐμάθεν ἐκ ἐπανειλημμένου ὅτι ἄνευ ἐκ τοῦ ἀγροῦ καὶ τοῦ χόρτου δὲ ἐδύνατο ἐκ ἐπιτρέπεται ἐκ ἐπιτρέπεται καὶ ἐφαρμογὴ ἐκ τοῦ ἐσθλοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἐπιτρέπεται καὶ ἐκ τοῦ ἐπιτρέπεται ἐκ ἐπιτρέπεται ἐκ ἐπιτρέπεται ἐκ